

CHRISTI
820.

PASCHALIS PAP.
4.

LUDOVICI
LEONIS ARMENI 7. IMPP.

offenderet, in praesentia salute Michaelum donavit, compedibus modo ferreis inclusum, quarum clave sibi retenta, hominem Papiae custodiendum mandavit. Ad uxorem vero conversus: Feci, inquit, quod jussisti, mulier, tuis persuasus bacchantibus: sed tu mox cernes & proles nostra quid eventurum sit, etiam si me hodie a peccato abstinuisti. Atque hoc quidem ille, quamquam a fatidica inspiratione alienissimus, vere vaticinatus est.

XII.
De Leonis interitu praedictiones.

Fertur hoc oraculum Sibyllinum inscriptum libro cuidam bibliothecae Imperatoriae, quo non oracula modo continebantur, sed signa Imperatorum coloribus depicta. In eo libro depicta erat fera, leo, cui superne in dorso littera X. ad ventrem usque erat inscripta: Et a tergo vir quidam accurrens leonem basta per ipsam litteram confixebat. Cum eaque oraculum obscurum videretur, solus eo tempore Quaestor interpretabatur, Leonem dicens, olim Imperatorem fore, qui ipso Christi Natali mala morte esset interiturus. Neque minus Leonem perterrebat matri ejus oblata visio: ea enim per visum acceperat, se cum in eadem Desipare Blacberensem crebro commearat, virgini cuidam occurrere albatis viris stipatae: porro eadem se videre sanguine repletam, & virginem cuidam albatorum mandare, ut ollam sanguine impleret, matrique Leonis bibendam porrigeret: se autem multorum annorum viduitatem praetendere, cujus gratia neque carnes, neque quicquam sanguine praeditum gustasset, ideoque olla etiam hac abstineret. Tum virginem iratam dicere: Qui ergo filius tuus non desinet se multo cruore implere, eoque me, & filium Deum meum irritare? Atque ab eo tempore mater visionem istam tragice referens, non desistit crimen debortari, ut ab Iconomachorum haeresi abstineret.

XIII.

Perturbabat & alia haud modice visio, Tarasium Patriarcham nobilem illum jam dudum mortuum, Michaelam quemdam nominatim exhortari, ut in Leonem imperium faceret, leibaltique scilicet sterneret.

PAGIUS

primores, ac velut turbulentus fluvius limum omnem importune ebulliens, extremam Leoni perniciem ac interitum comminatus esset, ac si qua malus furor alebat, verbis produxisset; re ad Leonem delata, confestim rapitur ipsa die. Postremo delatoribus accusationis capita confrangentibus, affectata tyrannidis ac Majestatis reus decernitur. Prædie Christi verbi Dei nostri Natalis, isthaec agebantur, inquit Constantinus Porphyrogenetus lib. II. Chronographiae num. XXI.

IV.
Ejus Imperii duratio.

Scribit postea Michaelam convictam ab accusatoribus, condemnatum fuisse, ut igni cremaretur, sed Theodosiam Imperatricem Leoni persuasisse, ut ob Festi Natalis Christi reverentiam, illius interitum differret. Postridie Mi-

Sed hæc ab Ignatio in Tarasio paulo fuisius ita narrantur: Leo adhuc Imperatoria gloria sceptrum administrans, & Iconomachorum haeresim nefariam amplectens, cum ei appropinquaret vite finis, quo erat gladio ferendus (ut ipse adhuc superstes sua voce declaravit) vidit beatum Tarasium in somnis ad eum accedere, & cum gravi ira jubere cuidam nomine Michaeli, ut enssem in eum adigeret. Ille vero jussui morem gerens, gladio transfegit Imperatorem. Hic autem Leo multus in hoc fuit, eum, qui in somnis saucia verat Michaelam omnino conans invenire in sancti Tarasii monasterio, ejus interfectorem esse indicandum, fremens; quem etiam ut everforem Imperii, esse extrema passurum. Hoc enim ei persuasit, vel quod factum erat, narrare monachis; a quibus cum nos quoque miraculum tamquam maturum fructum decerpissemus, venimus ad vos fideles afferentes craterem lætitiæ. Non enim præterierat tempus sex dierum, cum Michael suscepit sceptrum Imperii, qui eum interfecit. Hæc Ignatius res gestas sui temporis profecutus.

S. Tarasius immitit Michaelam in Leonem.

Exagitabat eundem Leonem monachi apud Philomelium prædictio, & vestis suæ a Michaela induta recordatio, quam rem supra posuimus. Prædixit & interitum Leonis magnus ille Joannicius Anachoreta, manifestavitque Eustrasio monacho id roganti. His omnibus terroribus affectus Imperator, metu concutiebatur, & animo fluctuabat, eamque noctem insomnem exigens, sapientius quam sibi commodum consilium inivit. Nam perrupta, qua ad Papiam ibatur, portula, domum ejus intravit, speculatum quid ibi gereretur. Ingresso domum eam, spectaculum oblatum est, quod eum haud vulgariter perterruit. Vidit namque damnatum alte ac magnifice admodum extructo thoro jacere, Papiam in nudo pavimento recumbente; curiosusque aggressus, ut deprehenderet, an Michael (quod solent anxii & in vitæ discrimine constituti) somnum accipitem ac curis plenum, an contra securum at-

XIV.
Imperator explorat custodiam Michaelis.

at- Michael, ubi primum dilucebat, literas ad conscios scribit, quibus minabatur, se omnes Imperatori indicaturum, nisi celeriter adessent. Quare ii ad Regiam se conferunt, & se se cum Clero committentes, ubi Imperator hymnos, ut consueverat, auspicatus est, stricis ensibus ex angulo profluerunt, eumque multis vulneribus confecerunt, mense Decembri, hora noctis decima, cum annos septem, menses quinque Imperium rexisset, inquit Constantinus, quod & alii habent, unanimi consensu scribentes, hæc contigisse die natali Christi. Quam ob rem cum anno DCCCXIII. die X. mensis Julii Imperator salutatus fuerit, præter annos septem & menses quinque, dies quindecim imperavit, ab omnibus Historicis neglectos. Subjungit postea Con-